

Birinci Qarabağ müharibəsinin dörd itkin şəhidi 33 ildən sonra Vətən torpağına tapşırılıb

Oktyabrın 29-da Birinci Qarabağ müharibəsinin itkin şəhidləri - Rəfael Sultan oğlu Abbasov, İlham İmddad oğlu Mehdiyev, Əliyar Fərrux oğlu Əliyev və Azər Zirəddin oğlu Bayramovun paytaxtın Suraxanı rayonu ərazisində yerləşən "Dədə Qorqud" qəbiristanlığındakı Şəhidlər xiyabanında dəfn mərasimləri keçirilib.



AZƏRTAC xəbər verir ki, dəfn mərasimində şəhidlərin ailə üzvləri, Müdafiə, Daxili İşlər, Fövqəladə Hallar nazirliklərinin əməkdaşları, Suraxanı, Sabunçu, Xətai Rayon İcra hakimiyyətlərinin nümayəndələri, müharibə veteranları, şəhid ailələri və sakinlər iştirak ediblər.

Suraxanı Rayon İcra Hakimiyyətinin başçısı Adil Əliyev 2020-ci ildə Müzəffər Ali Baş Komandanın rəhbərliyi ilə rəşadətli Azərbaycan Ordusunun 30 ilə yaxın işğalda qalan torpaqlarımızı 44 günə azad etdiyini, bütün dünyanın "dəmir yumruğu"nu nəyə qədər olduğunu gördüyünü bildirib.

Şəhid Rəfael Abbasovun atası Sultan Abbasov şəxsiyyətləri müəyyənləşdirilərək təhvil verilən itkinlərin ailələrinə gözyaşındılığı verib. O, şəhidin bir evdən deyil, bir eldən getdiyini bildirərək həm uzun illər, həm də belə vacib məqamda onları tək qoymayan hər kəsə minnətdarlığını bildirib: "Şəhidlərimizin intiqamı alınıb, torpaqlarımız azad edilib. Artıq başımız dikdir. Ümid edirəm ki, tezliklə digər itkin ailələri də öz şəhidləri barəsində xəbər ala biləcəklər".

Sonra şəhidlərin ailə üzvlərinə bayraqların təqdim edilməsi mərasimi olub.

Şəhidlər üçün cənəzə namazı qılınıb, din xadimləri tərəfindən "Qurani-Kərim"dən ayə və surələr oxunub. Onlar yaylın atəşi və hərbi orkestrin müşayiəti ilə Dövlət himnimizin sədaları altında torpağa tapşırılıblar. Qəhrəmanların ruhuna dualar oxunub, məzarlarının üzərinə əklil qoyulub, gül dəstələri düzülüb.

Tabutun büküldüyü Azərbaycanın Dövlət Bayrağı şəhidlərin yaxınlarına təqdim olunub.

İtkin şəhidlərin doğmaları: "33 ildən sonra itkin şəhidimizə qovuşduğumuz üçün gözlərimiz aydın olsun"

AZƏRTAC-ın müxbirləri şəhidlərin ailə üzvləri, yaxınları ilə həmsöhbət olublar.

Birinci Qarabağ müharibəsində itkin düşmüş Əbülfət və Əliyar Əliyevin qardaşı Bəxşeyiş Əliyev deyib: "Müharibə

başlayanda Əliyar Əbülfətlə birlikdə neft şirkətində işləyirdi. Onlar döyüşə də birlikdə yollandılar, eyni gündə və eyni yerdə - 1992-ci il mayın 8-də Şuşada itkin düşdülər. Əvvəlcə elə bilmişdilər ki, Əliyarla Əbülfət BTR-də yanaraq şəhid olublar. Amma sonra müəyyənləşdi ki, onlardan biri Əliyar, digəri isə bu gün onunla birgə dəfn olunan Rəfael Abbasovdur. Əbülfətdən hələ də xəbər yoxdur. Ümid edirəm ki, tezliklə ondan da xəbər alacağıq".

Qardaşları barədə xatirələrini bölüşən B.Əliyev Əliyarın yumşaq xarakterli və utancaq, Əbülfətin isə qürurlu və yenilməz olduğunu deyib: "Əbülfət Əliyarı döyüşdə tək qoymadı. Hər ikisi ailələrini, doğmalarını geridə qoyub, Vətən qarşısında borclarını yerinə yetirməyə yollandılar. Əliyar kimi Əbülfətin də tapılacağına, onun da təsəlli üçün məzarının olacağına ümidvarıq".

Şəhidin oğlu Ələsgər Əliyev bütün itkin ailələrinə doğmalarının tapılması barədə xəbər almağı arzulayıb: "Uzun illərdən sonra atamdan bir xəbər aldım. Biri var doğmanın sağ olub-olmadığını bilmirsən, biri də var ki, gözlərin yoldan çəkilir. Bilirsən ki, ziyarət edəcəyin yer var. Prosesdə iştirak edən bütün dövlət qurumlarına çəkdikləri əziyyətə görə minnətdaram".

Şəhidin xalası qızı Simuzər Şirinova Əliyarla Əbülfətin çox yaxşı insan, çox gözəl ailə başçıları olduqlarını qeyd edib: "Hər ikisi Şuşada şəhid olub. Əslində, inanmazdıq ki, onlardan xəbər alaıq. Çox şükür ki, heç olmazsa birinin taleyinə aydınlıq gəldi və uzun illərdən sonra torpağa tapşırırdıq. Allahdan arzum budur ki, Əbülfət də tapılsın, onu da adına layiq şəkildə dəfn edək".

İtkin şəhid Rəfael Abbasovun atası Sultan Abbasov deyib: "Rəfael Əfqanıstanda xidmət edirdi. O vaxt Ermənistanın Amasiya rayonunda yaşayırdıq. 1988-ci ildə Ermənistandan olanları ordu sıralarından tərxis edirdilər. Rəfael də tərxis olunub evə gəldi. Daha sonra öz yurd-yuvamızdan deportasiya edildik və Azərbaycana köçdük. Rəfael hərbi xidmətini Azərbaycanda davam etdirdi. Birinci Qarabağ müharibəsi zamanı o, neft şirkətində işləyirdi. Döyüşlərə qoşulmaq istəyəndə anası ilə həyat yoldaşı etiraz etməyə çalışsa da, bir kəlməmlə hər kəs sakitləşdi. Dedim ki, Rəfael bu Vətənin əsgəridir. O, xüsusi təyinatlı batalyonun tərkibində Şuşa istiqamətində hərbi əməliyyatlara qoşuldu. Rəfael BTR sürücüsü idi. 1992-ci il mayın 8-də Şuşada yanacaqdoldurma məntəqəsi tərəfdə düşmənin qəfil hücumu nəticəsində çox qızgın döyüşlər gedib. Həmin vaxt o ərazidə Rəfaella bərabər, Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı Albert Aqarunov, bu gün dəfn edilən Əliyar Əliyev, onun itkin qardaşı Əbülfət Əliyev və bir sıra qəhrəmanlar şəhid oldular. Onların bir hissəsinin nəşi tapılaraq dəfn edilsə də, bir hissəsinin taleyi naməlum olaraq qaldı. Lakin onlar şəhid olsalar da, düşmənin xeyli sayda canlı qüvvəsini də məhv etməyi bacarıblar. Rəfaelin nəşinin qalıqları Şuşada yol çəkilməsi məqsədilə aparılan qazıntı işləri zamanı elə döyüşdüğü yerdə aşkarlandı. DNT analizi nəticəsində şəxsiyyəti müəyyənləşdirildi. 33 ildən sonra itkin şəhidimizə qovuşduğumuz üçün gözlərimiz aydın olsun".

İtkin şəhid İlham Mehdiyevin qardaşı Mehdi Mehdiyev bildirib ki, İlham gənc yaşlarından iradəli, vətənpərvər və cəsarətli insan olub: "Müharibə vaxtı nə özüm, nə də ailəm qardaşımın şəhid olmasına inanmaq istəyirdik. İnanırdıq ki, sağdır. Amma bu gün onun döyüş yoldaşları ilə birgə qəhrəmancasına şəhid olduğu təsdiqləndi. Təəssüf ki, anamız bu xəbəri eşidə bilmədi, iki il əvvəl dünyasını dəyişdi".

Mehdi Mehdiyev qeyd edib ki, anasının məzarı da şəhid qardaşının yanında yerləşir və bu, ailə üçün mənəvi bir təsəlli mənbəyidir. "İndi hər dəfə ziyarətə gələndə elə biləcəyik ki, onlar bir-birinə qovuşublar. Allah bütün şəhidlərimizə rəhmət eləsin", - deyərək əlavə edib.

Xatırladığı ki, Rəfael Abbasov, Əliyar Əliyev və Azər Bayramov 1992-ci il mayın 8-də Şuşada, İlham Mehdiyev isə 1992-ci il fevralın 26-da Xocalıda itkin düşmüşdü.